

Sygnatura akt I C 410/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 stycznia 2019 r.

Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Zenon Węclawik

Protokolant: Magdalena Mastej

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 9 stycznia 2019 r. w Kamiennej Górze

sprawy z powództwa R. P.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

I zasądza od strony pozwanej (...) S.A. w W. na rzecz powoda R. P. kwotę 2.627,92 zł (słownie złotych: dwa tysiące sześćset dwadzieścia siedem i 92/100) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od kwoty 2.327,92 zł poczynając od dnia 15.01.2016 r. do dnia zapłaty i liczonymi od kwoty 300,00 zł poczynając od dnia 15.04.2016 r. do dnia zapłaty,

II dalej idące powództwo oddala,

III wzajemnie znosi koszty procesu,

IV nakazuje stronie pozwanej (...) S.A. w W., aby uiściła na rzecz Skarbu Państwa (kasa Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze) kwotę 61,87 zł tytułem brakującej zaliczki na biegłego.

sygn. akt **I C 410/16**

UZASADNIENIE

Powód R. P. wniósł o zasądzenie od strony pozwanej (...) S.A. z siedzibą w W. kwoty 4 999,50 zł, w tym 4 699,50 zł tytułem dopłaty od kosztów naprawy pojazdu wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 15.01.2016 r. do dnia zapłaty oraz kwoty 300,00 zł tytułem poniesionych kosztów związanych z wydaniem opinii przez rzeczoznawcę wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Wniósł także o zasądzenie kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Uzasadniając swoje stanowisko podał, iż w dniu 09.11.2015 r. miało miejsce zdarzenie drogowe, w wyniku którego uszkodzony został należący do niego pojazd marki M. (...) nr rej, (...). Sprawcą zdarzenia był kierujący innym pojazdem, który w chwili wypadku był ubezpieczony w zakresie OC pojazdów mechanicznych u strony pozwanej. Powód podał, że zgłosił szkodę, a strona pozwana wypłaciła mu odszkodowanie w kwocie 7 172,08 zł, jako koszty naprawy. Zdaniem powoda wypłacona kwota nie jest adekwatna do wysokości poniesionej przez niego szkody, gdyż uniemożliwia dokonanie naprawy pojazdu w pełnym zakresie. Dlatego zwrócił się do strony pozwanej o weryfikację jej stanowiska przekazując kalkulację naprawy sporządzoną przez niezależnego rzeczoznawcę, domagając się zapłaty kwoty 4 699,50 zł, zgodnie z przedłożoną kalkulacją. W ocenie R. P. stanowisko strony pozwanej jest sprzeczne z istotą instytucji odpowiedzialności gwarancyjnej ubezpieczycieli z tytułu ubezpieczenia „OC” pojazdów mechanicznych i prowadzi do przerzucenia obowiązku naprawienia szkody na powoda. Wskazał on, iż dokonał wyboru sposobu naprawienia szkody w jego majątku, żądając zapłaty sumy niezbędnej

do przywrócenia pojazdu do stanu poprzedniego, do pokrycia szkody w jego majątku. Jego zdaniem Ubezpieczyciel świadczenia nie spełnił, wypłacając jedynie część sumy niezbędnej do przywrócenie pojazdu do stanu poprzedniego.

Strona pozwana (...) S.A. z siedzibą w W. w pisemnej odpowiedzi na pozew uznała powództwo co do zasady, kwestionując je co do wysokości oraz wnosząc o rozstrzygnięcie o kosztach postępowania stosownie do wyniku sporu. W uzasadnieniu swojego stanowiska nie kwestionowała swojej odpowiedzialności cywilnej za szkodę w pojeździe M. (...) nr rej, (...), będącej następstwem kolizji drogowej z dnia 09.11.2015 r., stanowiącego własność powoda. W jej ocenie poszkodowany nie udokumentował wysokości poniesionych kosztów naprawy, dlatego ustalone zostało odszkodowanie kosztorysowe w kwocie 7 172,08 zł. Na rozprawie w dniu 09.12.2016 r. strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości.

SĄD USTALIŁ NASTĘPUJĄCY STAN FAKTYCZNY

W dniu 09.11.2015 r. miało miejsce zdarzenie drogowe, w wyniku którego uszkodzony został należący do R. P. pojazd marki M. (...) nr rej, (...). Pojazd sprawcy zdarzenia był ubezpieczony w zakresie OC posiadaczy pojazdów w (...) S.A. z siedzibą w W..

Okoliczność bezsporna

Powód R. P. zwrócił się do strony pozwanej o wypłacenie odszkodowanie w związku z wypadkiem. Pozwana przeprowadziła postępowanie likwidacyjne, na podstawie którego wypłaciła na rzecz powoda kwotę 7 172,08 zł tytułem kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu poszkodowanego.

Dowód:

- kalkulacja naprawy bieglego H. G. (k.10-21)

Powód na własny koszt zlecił sporządzeni kosztorysu naprawy pojazdu marki M. (...) nr rej, (...) niezależnemu rzeczoznawcy. W dniu 03.12.2015 r. sporządzony został w/w kosztorys z którego wynika, iż doprowadzenie uszkodzonego pojazdu do stanu sprzed kolizji to koszt 11 871,58 zł. Za sporządzenie opinii powód zapłacił kwotę 300,00 zł.

Dowód:

- kosztorys naprawy samochodu z dnia 03.12.2015 r. (k-23-28)

- faktura VAT nr (...) z dnia 03.12.2015 r. (k-29)

Pismem z dnia 08.01.2016 r. R. P. wezwał (...) S.A. z siedzibą w W. do zapłaty kwoty 4 699,50 zł tytułem kosztów naprawy pojazdu. Przedstawił także kosztorys naprawy pojazdu nr (...).

Dowód:

- pismo z dni 08.01.2016 r. (k. 22)

Strona pozwana pismem z dnia 14.01.2016 r. odmówiła dopłaty na rzecz powoda kosztów naprawy.

Dowód:

- pismo z dnia 14.01.2016 r. (k. 30)

Koszt przywrócenia pojazdu do stanu sprzed zdarzenia z uwzględnieniem technologii naprawy i użycia części zamiennych zalecanych przez producenta pojazdu wg stawek za roboczogodzinę w zakładzie naprawczym posiadającym kwalifikację wyposażenia wynoszą brutto 14 066,28 zł. Natomiast koszt naprawy szkody przy uwzględnieniu części zamiennych oznaczonych literą Q wynosi brutto 13 786,43 zł. Brak jest podstaw do

wnioskowania, że naprawienie pojazdu powoda przy uwzględnieniu innych części, aniżeli oryginalne, przywróci samochód do stanu sprzed szkody.

Faktyczna wartość rynkowa pojazdu marki M. (...) nr rej, (...) należącego do R. P. w stanie nieuszkodzonym wynosiła w dacie wypadku drogowego 11 300,00 zł, natomiast w stanie uszkodzonym 1 800,00 zł. Wysokość szkody całkowitej pojazdu na dzień powstania szkody wynosiła 9 500,00 zł, stanowiącą różnicą pomiędzy powyższymi wartościami.

Dowód:

- opinia biegłego sądowego D. R. z dnia 25.09.2017 r. (k. 80-140)

- opinia uzupełniająca biegłego sądowego D. R. (k. 193-206)

SĄD ZWAŻYŁ CO NASTĘPUJE

Odpowiedzialność strony pozwanej wynika z umowy ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody spowodowane w związku z ruchem tych pojazdów. Odpowiedzialność strony pozwanej nie budziła żadnej wątpliwości, chodziło więc o ustalenie wysokości tego odszkodowania.

Odpowiedzialność strony pozwanej (...) S.A. z siedzibą w W. opiera się na art. 822 § 1 k.c. zgodnie z którym przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Istotą opisywanego ubezpieczenia jest wejście ubezpieczyciela na podstawie umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej w sytuację prawną ubezpieczającego, w zakresie ponoszonej przez niego odpowiedzialności odszkodowawczej. Bezsprzeczne było, że pojazd sprawcy kolizji ubezpieczony był w zakresie OC posiadaczy pojazdów mechanicznych u strony pozwanej, która wypłaciła powodowi w ramach postępowania likwidacyjnego tytułem kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu poszkodowanego kwotę 7 172,08 zł. Uważała ona, iż przyznana kwota jest odpowiednia i uwzględnia rzeczywiste, niezawyżone koszty naprawy pojazdu.

Zgodnie z ogólną zasadą wynikającą z art. 13 ust. 3 w zw. z art. 34 i art. 36 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczenia obowiązkowych (...), odszkodowanie z tytułu obowiązkowego ubezpieczenia mienia wypłaca się w kwocie odpowiadającej wysokości poniesionej szkody, w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu, z ograniczeniem do sumy ubezpieczenia. Przy czym, ubezpieczeniem posiadaczy pojazdów mechanicznych jest objęta odpowiedzialność cywilna każdej osoby, która kierując pojazdem mechanicznym w czasie trwania odpowiedzialności ubezpieczeniowej wyrządziła szkodę z związku z ruchem tego pojazdu (art. 35 ustawy). Jak wskazano powyżej, ubezpieczyciel odpowiada w granicach odpowiedzialności sprawcy szkody, unormowanej w kodeksie cywilnym. Odpowiada zatem za normalne następstwa działania bądź zaniechania, z którego szkoda wynikała. W tych granicach naprawienie szkody, zgodnie z zasadą pełnego odszkodowania, winno objąć pełen koszt przywrócenia stanu poprzedniego - pełen koszt naprawy pojazdu (art. 361 § 1 i 2 k.c.). Zauważyć w tym miejscu należy, iż zgodnie z treścią przepisu art. 361 § 2 k.c. statuującego zasadę pełnego odszkodowania, naprawienie szkody obejmuje wszelkie poniesione straty (utracone korzyści pozostają poza sferą zainteresowania w niniejszym sporze). Natomiast, w myśl art. 363 § 1 k.c. naprawienie szkody powinno nastąpić poprzez przywrócenie stanu poprzedniego bądź też zapłatę odszkodowania pieniężnego zależnie od wyboru poszkodowanego.

Ustaień w zakresie określenia wartości uszkodzonego pojazdu przed i po szkodzie, sąd dokonał w oparciu o opinię biegłego sądowego D. R. z dnia 25.09.2017r. oraz opinii uzupełniającej tego biegłego. Ekspert sądowy rzetelnie, przekonująco i w sposób fachowy odpowiedział na pytania zawarte w tezie dowodowej. Ustalił wartość rynkową pojazdu w stanie nieuszkodzonym na kwotę 11 300,00 zł, koszty jego naprawy zalecanymi przez producenta częściami oryginalnymi na kwotę 14 066,28 zł, a częściami zamiennymi oznaczonymi literą Q na kwotę 13 786,43 zł. Natomiast wartość pojazdu w stanie uszkodzonym (pozostałości) oszacował na kwotę 1 800,00 zł. W związku z powyższym biegły sądowy potwierdził zaistnienie w odniesieniu do pojazdu powoda szkody całkowitej. W ocenie Sądu, opinia biegłego sądowego powołanego w sprawie jest klarowna i logiczna oraz została sporządzona rzetelnie i fachowo,

przy uwzględnieniu odpowiednich metod badawczych i stosownego materiału porównawczego. Wnioski wywiedzione w ekspertyzie sądowej są należycie umotywowane i kompletne oraz wolne od błędów logicznych i wewnętrznych sprzeczności. Świadczy to o dużym doświadczeniu zawodowym i rzetelnej wiedzy fachowej biegłego sądowego. Ustanowiony rzeczoznawca w sposób kompleksowy i wyczerpująco określił wysokość szkody całkowitej oraz - w oparciu o całokształt zebranego materiału dowodowego - wyliczył różnicę wartości pojazdu sprzed szkody i po szkodzie na kwotę 9 500,00 zł. W opinii sądowej szczegółowo przedstawił podstawy i sposób przeprowadzonego oszacowania wartości pojazdu i w ocenie Sądu wartość merytoryczna poczynionych przez biegłego ustaleń nie budzi jakichkolwiek wątpliwości. W oparciu o opinię biegłego sądowego ustalono, że koszty naprawy - nawet przy użyciu części zamiennych oznaczonych literą Q - przewyższają wartość pojazdu przed szkodą. W rezultacie, ostatecznie ustalono w niniejszej sprawie za biegłym sądowym, że przywrócenie stanu poprzedniego poprzez naprawienie pojazdu pociągałoby za sobą koszty w wysokości wyższej od wartości pojazdu w dniu likwidacji szkody i byłoby ekonomicznie nieuzasadnione. Przyjąć zatem należało, że pozwany uprawniony był do zlikwidowania zgłoszonej mu szkody, jako całkowitej. Ze szkodą taką mamy do czynienia wówczas gdy pojazd ulega zniszczeniu w takim stopniu, że nie nadaje się do naprawy, albo też gdy - jak miało to miejsce w sprawie niniejszej - koszty naprawy przekraczają wartość pojazdu w dniu likwidacji szkody (zob. np.: wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 12 lutego 1992 r. w sprawie I ACr 30/92, publ. OSA 1993/5/32). Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 20 lutego 2002 r., V CKN 903/00 (OSNC 2003/1/15) stwierdził, że gdy koszt naprawy samochodu jest wyższy od jego wartości przed uszkodzeniem, roszczenie poszkodowanego ogranicza się do kwoty odpowiadającej różnicy wartości samochodu sprzed i po wypadku. Podobne stanowisko zajęł Sąd Okręgowy w Olsztynie w wyroku z dnia 28 października 2013 r., V GC 26/13 (Lex nr 1715806) wskazując, że w sytuacji, gdy koszty naprawy przewyższyły wartość pozostałości pojazdu po wypadku, uzasadnionym jest przyjęcie przez ubezpieczyciela sposobu naprawienia szkody przez wypłatę odszkodowania a nie poprzez przywrócenie stanu poprzedniego.

Mając na uwadze powyższe należało przyjąć, iż strona pozwana nie zrekompensowała powodowi w całości poniesionego uszczerbku majątkowego w związku ze zdarzeniem drogowym zaistniałym w dniu 09.11.2015 roku i bezpodstawnie obniżyła należne mu odszkodowanie. Zasadzona kwota 2 327,92 zł wynikała z wyliczenia wartości pojazdu nieuszkodzonego (11 300,00zł) pomniejszonej o jego wartość w stanie uszkodzonym (1 800,00zł), od której odjęto wysokość odszkodowania przyznanego powodowi w postępowaniu likwidacyjnym (7 172,08 zł).

Sąd uwzględnił również poniesione przez powoda koszty dotyczący sporządzenia prywatnego kosztorysu w wysokości 300,00 zł. R. P. by zweryfikować zaoferowane przez stronę pozwaną odszkodowanie, skorzystał z prywatnego kosztorysu, którego ustalenia dały podstawę do wystąpienia ze sprawą przed sądem. Wprawdzie Sąd nie oparł się na tej prywatnej opinii, jednak wynika z niej, że strona pozwana zdecydowanie zaniżyła wartość szkody. Sąd Najwyższy w uchwale z 18 maja 2005r. wskazał, że odszkodowanie przysługujące z mocy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów może - stosownie do szkodliwości sprawy - obejmować także koszty ekspertyzy wykonanej na zlecenie poszkodowanego.

Z powyższych względów – na podstawie cytowanych wyżej przepisów - orzeczono jak w punkcie I wyroku (2 627,92 zł stanowi sumę kwoty 2 327,92 zł i 300,00 zł).

O odsetkach od kwoty 2 327,92 zł orzeczono z mocy art. 481 k.c., zasądzając je zgodnie z żądaniem pozwu od dnia 15.01.2016 r., tj. od następnego dnia po wydaniu decyzji przez stronę pozwaną. W ocenie Sądu w tej dacie Ubezpieczyciel dysponował wszelkimi danymi pozwalającymi ocenić szkodę w pojeździe powoda na skutek zdarzenia z dnia 09.11.2015 r. Natomiast od kwoty 300,00 zł Sąd zasądził odsetki od dnia 15.04.2016 r., gdyż roszczenie to zostało zgłoszone dopiero w pozwie, a doręczone stronie pozwanej dnia 15.04.2016 r.

W pozostałym zakresie powództwo o odszkodowanie tytułem szkody w pojeździe podlegało oddaleniu jako nieuzasadnione (punkt II wyroku).

O kosztach procesu w punkcie III wyroku rozstrzygnięto w oparciu o dyspozycję art. 100 zd. pierwsze k.p.c., stosownie do której w razie częściowego uwzględnienia żądań pozwu koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo

rozdzielone. W niniejszej sprawie przy uwzględnieniu powództwa praktycznie niemal w połowie (53 %) uzasadnione było wzajemnie zniesienie kosztów procesu, przy zważeniu także podobieństwa tych kosztów po obu stronach i konieczności obrachunku należnej powodowi sumy.

W punkcie IV wyroku – po myśli art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych – nakazano stronie pozwanej uiszczenie na rzecz Skarbu Państwa kwoty 61,87 zł tytułem wydatków wyłożonych tymczasowo przez Skarb Państwa na pokrycie kosztów opinii biegłego sądowego.